

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcu: **P. B.**, *právne zastúpený JUDr. A. S., advokátom*, proti žalovanému: **Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-P-198/DI-SK-2006 zo dňa 6. septembra 2006, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 414/2006-26 zo dňa 8. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 414/2006-26 zo dňa 8. novembra 2007 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. p.: KRP-P-198/DI-SK-2006 zo dňa 6. septembra 2006 spolu s prvostupňovým rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, Okresného dopravného inšpektorátu č.p.: ORP-P-836/DI-2006-V zo dňa 26. júna 2006 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu v sume 195,85 Eur, do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-P-198/DI-SK-2006 zo dňa 6. septembra 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava č.p.: ORP-P-836/DI-2006-V zo dňa 26. júna 2006.

Preskúmaním veci súd dospel k záveru, že konajúce správne orgány postupovali vo veci v súlade so zákonom. Stav veci bol náležite a riadne zistený a tento je dostatočným podkladom pre nespochybniteľný záver o tom, že priestupok spáchaný bol. Tento spáchal žalobca a spôsobom ako je v rozhodnutiach uvedený. Skutočnosť, že nebol v rozhodnutí identifikovaný vodič ani vozidlo, ktoré v dôsledku jazdy žalobcu muselo náhle brzdiť a zastaviť vozidlo, nič nemení na fakte, že žalobca sa predmetného skutku dopustil, čo z obsahu priestupkového spisu bezpochyby vyplýva. Súd nevzhladol ani na žiadne so žalobcom namietaných nedostatkov rozhodnutia, či už nepreskúmateľnosť alebo formálne vady rozhodnutia. Rozhodnutia vo veci vydané považuje súd za zákonné, dostatočne odôvodnené, preskúmateľné a výrok rozhodnutí je jasný, určitý a zrozumiteľný. Sankcie boli uložené v medziach zákona a v rámci nožnej úvahy správneho orgánu.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca má za to, že súd prvého stupňa nedostatočne posúdil skutkový stav veci, nevzal na vedomie a neprehodnotil žalobcove tvrdenia. Žalovaný nesplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť spoľahlivo zistiť skutočný stav veci pred vydaním rozhodnutia. Podľa jeho názoru rozhodnutie žalovaného trpí formálnymi vadami, keďže nespĺňa zákonné ustanovenia, v zmysle ktorých je súčasťou výroku o vine, resp. spáchaní priestupku aj popis spáchaného priestupku.

V odvolaní poukázal na rozpor odôvodnenia rozsudku krajského súdu s ust. § 157 ods. 2 OSP. Taktiež podľa jeho názoru napádané rozhodnutie žalovaného nie je v súlade s ust. § 32 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov.

Uviedol, že v posudzovanej právnej veci žalovaný uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku – z bezprostredného obmedzenia protiídúceho motorového vozidla ako aj z neuposlúchnutia pokynov príslušníka policajného zboru, pričom s výnimkou záznamu hliadky policajného zboru neexistuje žiaden dôkaz, ktorým by bolo možné preukázať uvedenú skutočnosť. Zástupcovia žalovaného nevykonali, resp. nezaznamenali žiadne identifikačné údaje „obmedzeného“ motorového vozidla. Zápisnica vyhotovená žalovaným na mieste údajného spáchania priestupku uvedené identifikačné údaje „obmedzeného“ vozidla neobsahuje aj napriek logickému záveru, ktorým je to, že v prípade obmedzenia protiídúceho vozidla, je dôsledkom uvedenej situácie jeho náhle spomalenie alebo dokonca zastavenie, pri ktorej situácii nie je celkom možné nezaevidovať „obmedzené“ motorové vozidlo. Samotný úradný záznam vyhotovený zástupcami žalovaného neobsahuje evidenčné číslo motorového vozidla, ani výrobnú značku, ani farbu alebo druh vozidla, ako tiež neobsahuje

zmienku o označení akýchkoľvek zúčastnených svedkov, žiadnu svedeckú výpoveď aj napriek stavu, keď vodič údajne bezprostredne ohrozeného motorového vozidla bol nútený zastaviť svoje vozidlo a na mieste údajného spáchania priestupku stála kolóna nákladných motorových vozidiel s vodičmi.

Taktiež v celom texte odôvodnenia napádaných rozhodnutí nie je vymedzené neuposlušnosti akého pokynu dopravnej hliadky sa žalobca dopustil, a ako (akým spôsobom) sa takéhoto neuposlušnosti dopustil. V predmetnom zázname hliadky policajného zboru jedinou skutočnosťou, ktorá sa týka motorového vozidla dopravnej hliadky je skutočnosť, že služobné motorové vozidlo bolo odstavené na krajnici cestnej komunikácie. V rozhodnutiach neexistuje zmienka o druhu použitého výstražného zariadenia alebo spôsobe výkonu výstrahy príslušníkom policajného zboru, ktorá by bola žalobcom nedodrжанá.

Podľa názoru žalobcu rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je v rozpore s ust. § 77 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov. Výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený uznaný vinným zo spáchania priestupku, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie, o započítaní času do času zákazu činnosti, o uložení ochranného opatrenia, o nároku na náhradu škody a o trovách konania.

Rozhodnutie je nezrozumiteľné a neurčité a preto nezákonné a v rozpore s ust. § 47 ods.3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, pretože pokiaľ sa jedná o výšku uloženej sankcie rovnako správny orgán má povinnosť uviesť rozsah a uplatnenie svojej správnej úvahy pri ukladaní sankcie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Námietky žalobcu považoval za zavádzajúce.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. a dospel k záveru, že podanému odvolaniu je potrebné vyhovieť. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 18. marca 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Podľa § 250i ods. 1, 2 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia. Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní

tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom preskúvacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného zo dňa 6. septembra 2006, č.p.: KRP-P-198/DI-SK-2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava V, Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave. Prvostupňový správny orgán uznal žalobcu vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená sankcia – pokuta vo výške 4 000,-Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 8 mesiacov. Konajúci prvostupňový správny orgán po objasnení priestupku dospel k záveru, že žalobca sa dňa 30. decembra 2005 v čase o 18.15 dopustil priestupku tým, že na ceste č. I/50 pri križovatke ciest obcí R.-D. ako účastník cestnej premávky porušil ust. § 13 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, pretože ako vodič motorového vozidla pri obchádzaní stojacich vozidiel bezprostredne ohrozil protiidúce vozidlo a neuposlúchol pokyn policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke. Pri určovaní druhu sankcie a jej výmery správny orgán prihliadol na závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, na okolnosti za ktorých bol spáchaný a na osobu páchatel'a.

Žalobca namietal, pokiaľ sa mu kladie za vinu, že v rozhodnom období bezprostredne ohrozil protiidúce motorové vozidlo, že s výnimkou úradného záznamu hliadky policajného zboru neexistuje žiaden dôkaz s dostatočnou váhou spôsobilý preukázať skutočnosť, či protiidúce motorové vozidlo bolo vo vzniknutej situácii bezprostredne ohrozené alebo obmedzené. Podľa jeho názoru skutočnosť obmedzenia alebo neobmedzenia protiidúceho motorového vozidla bola a je pri posúdení skutku, ktorý sa kladie žalobcovi za vinu, podstatného právneho a skutkového významu.

Taktiež pokiaľ sa žalobcovi kladie za vinu, že neuposlúchol pokyn príslušníka policajného zboru súvisiaci s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke, nie je zrejmé, akého neuposlúchnutia a akým spôsobom sa takéhoto neuposlúchnutia žalobca dopustil.

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku Č.p.: ORP-P-973/BN-2005 zo dňa 30. decembra 2005 vyplýva, že menovaný (P. B.) nerešpektoval výstražné svetelné zariadenie na vozidle Polície, pričom ohrozil protiidúce vozidlo bezohľadnou jazdou, avšak motorové vozidlo nebolo možné z dôvodu kalamitnej

situácii zastaviť ani poznačiť si jeho EČ. Z uvedenej správy ďalej vyplýva, že u vodiča nebolo v tento deň vykonané vyšetrenie na zistenie alkoholu.

Z vyžiadanej evidenčnej karty vodiča P. B. z Krajského dopravného inšpektorátu PZ v Bratislave však vyplýva, že žalobcovi bol zadržaný vodičský preukaz na základe rozhodnutia zo dňa 19. januára 2006 z dôvodu spáchania priestupku dňa 30. decembra 2005 s uvedením skutočnosti, že vodičský preukaz bol zadržaný podľa § 66 ods. 1 písm. c) zákona č. 315/1996 Z.z. – odmietnutie dychovej skúšky.

Námietky žalobcu obsiahnuté jednak v podanej žalobe a tiež v odvolaní smerovali k nesúhlasu s tým, že neboli vykonané dôkazy potrebné na objasnenie skutočného stavu veci, a ktoré by potvrdili, že k spáchaniu priestupku nedošlo.

Podľa názoru odvolacieho súdu tvrdeniam žalobcu v posudzovanej veci nebola venovaná náležitá pozornosť. A to tej skutočnosti, či došlo zo strany žalobcu k spáchaniu priestupku a či ho žalobca spáchal spôsobom ako je uvedený v rozhodnutí. Z doteraz vykonaného dokazovania nie je možné podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne určiť, že by žalobca porušil alebo nesplnil niektorú povinnosť uloženú zákonom č. 315/1996 Z.z., nakoľko ako bolo vyššie uvedené už v samotných predložených dôkazoch (správa o výsledku objasňovania priestupku, výpis z evidenčnej karty vodiča) sú rozporné informácie.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi je nedostačujúce na posúdenie veci. Záver, že žalobca spáchal priestupok, za ktorý bol uznaný vinným je predčasný. Nebolo preukázané, že žalobca skutočne obmedzil protiidúce vozidlo ako i to ako a kým spôsobom neuposlúchol výzvu konajúcej hliadky. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Závery a zistenia odvolacieho súdu zakladajú zrušenie preskúmaného rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. Právnym názorom odvolacieho súdu je správny orgán viazaný (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu. Priznaná suma 195,85 Eur pozostáva z trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby – 5 x 16,60Eur (prevzatie a príprava zastúpenia § 14 ods. 1 písm. a/, písomné podanie žaloby § 14 ods. 1 písm. c/, písomné podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu § 14 ods. 1 písm. c/, účasť na pojednávaní pred Najvyšším súdom SR dňa 11. februára 2009 a 18. marca 2009 § 14 ods. 1 písm. d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004. Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie

právných služieb v znení neskorších predpisov), DPH vo výške 19% z úkonu č. 1 až č. 5 – 15,77 Eur, 2x režijný paušál z úkonu č. 1 a č. 2 – 10,88 Eur, režijný paušál z úkonu č. 3 - 5,91 Eur a režijný paušál vo výške 13,90 Eur za úkony č. 4.a č. 5, spolu celkom 129,46 Eur. Žalobca si uplatnil i náhradu za zaplatený súdny poplatok za žalobu a odvolanie 2x2000 Sk. Súd priznal žalobcovi náhradu len za súdny poplatok 2 x 1 000,-Sk , nakoľko vo veciach priestupkov je súdny poplatok len vo výške 1000,-Sk.

O vrátení preplatku súdneho poplatku za odvolanie rozhodne krajský súd v zmysle § 11 ods. 2, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení zmien a doplnkov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. marca 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová